

F. t. Retsplejelov for Grønland

tidigt kunne oplyse, hvornår fuldbyrdelsen af sanktionen eller transporten til anbringelsesstedet finder sted.

Hvis dommen ankes, træffes senere beslutninger om tilbageholdelse eller forholdsregler, der træder i stedet herfor af den højere ret, jf. *stk. 3*. Det gælder både tilbageholdelse under ankesagens behandling og efter dom i ankeinstansen. Herved fastslås princippet om, at ansvaret for, om sigtede skal tilbageholdes eller undergives forholdsregler, tilkommer den ret, som sagen verserer ved.

Til § 369

Bestemmelsen svarer sammen med de foreslåede bestemmelser i §§ 354 og 439 til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 20 a, som blev indføjet i retsplejeloven ved lov nr. 188 af 23. marts 1992 om ændring af retsplejeloven. Bestemmelserne sikrer landstingsmedlemmer en parlamentarisk immunitet svarende til den, som efter grundlovens § 57 tilkommer medlemmer af Folketinget. Den parlamentariske immunitet gælder i hele riget.

Den henvises i øvrigt til betænkningens afsnit X, kap. 6.4.

*Anbringelse af tilbageholdte**Til § 370*

Bestemmelsen, der er ny, lovfæster den eksisterende praksis, hvorefter tilbageholdte som udgangspunkt anbringes i enten politiets detentioner eller i en af anstalterne for domfældte.

Bestemmelsen svarer i et vist omfang til den danske retsplejelovs § 770, stk. 2, med den nødvendige forskel, der følger af, at der ikke i Grønland findes arresthuse.

Ifølge bestemmelsen skal tilbageholdte så vidt muligt anbringes i den by, hvor kriminalsagen behandles. I overensstemmelse med den eksisterende praksis er det politimesteren, der træffer afgørelse om tilbageholdelse et andet sted end der, hvor kriminalsagen behandles, herunder senere overførsel til et andet sted. Såfremt der skal ske tilbageholdelse i en anstalt, træffes afgørelsen efter aftale med den ledende anstaltsleder. Afgørelser om anbringelse uden for den by, hvor kriminalsagen behandles, kan eksempelvis tænkes truffet af pladmæssige årsager, hvor flere sigtede i samme sag skal holdes adskilt, hvor sikkerhedsmæssige hensyn tilsiger det, hvor helbredsmæssige hensyn tilsiger det, eller hvor den sigtede er beslægtet med medlemmer af personalegruppen på det sted, hvor sigtede som udgangspunkt skulle anbringes. Endvidere vil en afgørelse om anbringelse uden for det sted, hvor

kriminalsagen behandles, eksempelvis kunne træffes, hvis det er nødvendigt af hensyn til gennemførelse af en ambulans mentalobservation et andet sted i Grønland.

Om indlæggelse til mentalobservation i enten Grønland eller Danmark gælder bestemmelsen i § 436, stk. 3, hvorefter rettens tilladelse altid kræves.

*Tilbageholdelse på en psykiatrisk ledet anstalt under kriminalforsorgen i Danmark**Til § 371*

Bestemmelsen er ny, men lovfæster i *stk. 1* en eksisterende praksis, hvorefter retten kan træffe beslutning om, at sigtede under tilbageholdelse skal være anbragt på Anstalten ved Herstedvester, jf. herom betænkningens afsnit X kap. 7.3.1.2.

Hensigten med indførelsen af en særskilt bestemmelse herom er ikke at udvide anvendelsesområdet i forhold til gældende praksis. Anbringelse under tilbageholdelse på Anstalten ved Herstedvester er således fortsat tænkt anvendt i helt særlige tilfælde, når det findes påkrævet. Dette er understregt i bestemmelsen ved at stille krav om, at der efter det om sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at sigtede på grund af psykisk abnormitet er uegnet til anden form for tilbageholdelse, eller at der efter det om sigtedes forhold oplyste er bestemte grunde til at antage, at sådan anden form for tilbageholdelse ikke giver den fornødne sikkerhed.

Oplysningerne om sigtedes forhold vil typisk kunne foreligge i form af lægelige oplysninger, oplysninger om den nu påsigtede og tidligere pådømte kriminalitet samt oplysninger om tidligere og nuværende anbringelsesforløb. Oplysningerne må have en vis aktualitet.

Da tilbageholdelse på Anstalten ved Herstedvester typisk vil blive oplevet som den mest indgribende form for tilbageholdelse, er det hensigten, at bestemmelsen alene skal bringes i anvendelse, hvis tilbageholdelsens formål, hverken kan opnås ved tilbageholdelse i en grønlandsk anstalt eller detention eller eksempelvis på en psykiatrisk hospitalsafdeling, herunder i Danmark, jf. herved henvisningen til både §§ 361 og 370.

Da bestemmelsen som nævnt alene bør anvendes som et ekstraordinært middel og i øvrigt ikke bør have et videre anvendelsesområde end kriminallovens bestemmelse om dom til anbringelse på Anstalten ved Herstedvester (forvaring), jf. den gældende § 102, stk. 3, og forslaget til kriminallovens § 161, stk. 2, stilles der endvidere krav om, at sigtede er begrundet mistænkt for at have begået eller forsøgt at begå drab,